

Sygn. akt IX U 82/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. Ł. (Ł.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 7 grudnia 2016 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. Ł. prawo do ponownego przeliczenia emerytury na podstawie art. 110 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS począwszy od dnia(...).

Sędzia

Sygn. akt IX U 82/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7.12.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. Ł. (Ł.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.114 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż złożone dokumenty- karta obiegowa, zaświadczenie zwolnienia z pracy nie pozwalają na odtworzenie wynagrodzeń ubezpieczonego.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, precyzując ostatecznie, iż z uwzględnieniem wynagrodzenia z okresu pracy w KWK (...), z lat 1968-1978 za okres pracy w KWK (...).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 1.09.1986r. jest uprawniony do emerytury górniczej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z okresu 12 miesięcy od 10/1985 do 09/1986 .

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 392,41 % i został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej pozostawał w zatrudnieniu do 9.02.1987.

W dniu (...). ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanej ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Decyzją z dnia 1.02.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110 i 110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%.

Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z najkorzystniejszych 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o przeliczenie wyniósł 160,22 % (1962-1987).

W dniu 17.11.2016r. ubezpieczony złożył ponowny wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru pobieranej emerytury górniczej.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał opisaną na wstępie decyzję.

(dowód: akta rentowe)

Ubezpieczony od 2.09.1961r. pracował w KWK (...) jako ładowacz, młodszy górnik, od 1.02.1968r. przeszedł, za porozumieniem stron, do pracy w KWK (...).

Związek małżeński zawarł 28.10.1968r., od tej daty otrzymywał deputat węglowy 6 ton, od 1.11.1968 -8 ton.

Ubezpieczony pracował w systemie trzymianowy, na oddziale wydobywczym G-6. Ubezpieczony pracował we wszystkie soboty w miesiącu, co najmniej 2 niedziele w miesiącu. Był sumiennym pracownikiem, w roku 1978 otrzymał brązowy krzyż zasługi, później złoty krzyż zasługi.

Sąd postanowił dopuścić dowód z opinii biegłego d/s emerytur i rent celem wydania opinii na okoliczność ustalenia, czy istnieją przesłanki do przeliczenia emerytury ubezpieczonego, przy uwzględnieniu art. 110 a ustawy emerytalno rentowej, biorąc pod uwagę 20 najkorzystniejszych lat ubezpieczonego z pracy w KWK (...) tj. z lat 1968 - 1987, po uprzednim odtworzeniu wysokości zarobków ubezpieczonego ze stycznia 1968 w KWK (...) i od 1.02.1968 do 31.12.1978r. w KWK (...), w oparciu o dane dotyczące kształtowania się stawek płacy zasadniczej i dodatków do płacy, uwzględnianych w przepisach UZP obowiązujących w tym w okresie oraz przy założeniu podstawowej normy czasu pracy, zapisów w kartach zasiłkowych odwołującego, przy wzięciu pod uwagę trzymianowego systemu pracy, pracy ubezpieczonego we wszystkie soboty i dwie niedziele w miesiącu, comiesięcznego wyrabiania normy przez ubezpieczonego, o czym świadczy brązowy medal zasługi i uwzględnieniu stałych dodatków do płacy, przy wzięciu pod uwagę, iż ubezpieczony od 1.11.1968 miał uprawnienia do deputatu węglowego w wysokości 8 ton, przy uwzględnieniu zapisów znajdujących się w aktach osobowych ubezpieczonego, zeznań ubezpieczonego oraz złożonych do akt ZUS

druków Rp-7 za lata 1979 - 1987 oraz wszystkich innych zgromadzonych dokumentów znajdujących się w aktach emerytalnych ubezpieczonego i aktach osobowych.

Wynagrodzenie ubezpieczonego, odtworzone zgodnie ze zleceniem Sądu, w latach 1968-1978 wynosiło:

- 1968 52.085 zł
- 1969 72.154 zł
- 1970 57.886 zł
- 1971 76.066 zł
- 1972 67.470 zł
- 1973 62.846 zł
- 1974 69.667 zł
- 1975 98.771 zł
- 1976 104.986 zł
- 1977 107.243 zł
- 1978 107.562 zł.

Obliczenie wwpw:

- 1968 52.085 zł 206,10%
- 1969 72.154 zł 276,58%
- 1970 57.886 zł 215,83%
- 1971 76.066 zł 268,82%
- 1972 67.470 zł 224,09%
- 1973 62.846 zł 187,18%
- 1974 69.667 zł 182,28%
- 1975 98.771 zł 210,35%
- 1976 104.986 zł 204,36%
- 1977 107.243 zł 194,45%
- 1978 107.562 zł 183,42%
- 1979 173.394 zł 271,25%
- 1980 185.256 zł 255,60%
- 1981 303.789 zł 329,25%

- 1982 504.057 zł 361,14%
- 1983 579.562 zł 333,66%
- 1984 669.655 zł 331,42%
- 1985 929.252 zł 387,09%
- 1986 1.299.105 zł 449,30%
- 1987 246.653 zł 70,43%

5.142,60%: 20 lat= **257,13%**

Najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat, tj. z lat 1968-1987 z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu świadczenia tj. 1987r, przy odtworzeniu zarobków ubezpieczonego z okresu jego pracy w KWK (...) ze stycznia 1968 i w KWK (...) od 1.02.1968 do 31.12.1978 w oparciu o dane zawarte w aktach rentowych, aktach osobowych, kartach zasiłkowych i innej dokumentacji płacowej z uwzględnieniem obowiązujących w tym okresie uregulowań płacowych, wynagrodzenia za lata 1979-1987 wykazanego w wystawionym Rp-7, wynosi 257,13 %, a więc jest wyższy niż 250%.

(dowód: opinia biegłego z zakresu emerytur i rent mgr K. S., k. 61-68 akt, akta emerytalne ubezpieczonego, w szczególności druki Rp-7 z KWK (...) za okres 1979 – 1987, akta osobowe ubezpieczonego z KWK (...) z których wynika przebieg zatrudnienia ubezpieczonego w tej kopalni, karty osiągnięć z 4.12.1978r. z których wynika, iż ubezpieczony był pracownikiem niezwykle sumiennym osiągał bardzo dobre wyniki produkcyjne średnio wykonując 138,06 % normy na stanowisku górnik kombajnista, z tego tytułu zawnioskowano nadanie mu brązowego krzyża zasługi, karty kontroli czasu pracy z lat 1986 i 1987, karty zasiłkowe ubezpieczonego z KWK (...) z których wynikają okresy pobieranych zwolnień lekarskich i wysokości wypłacanego w tych okresach wynagrodzenia, akta osobowe ubezpieczonego z KWK (...) z których wynikają zajmowane przez niego stanowiska w styczniu 1968, zeznania ubezpieczonego, k. 53 a.s.)

Sąd podzielił wnioski płynące z opinii biegłego w zakresie możliwości przeliczenia emerytury ubezpieczonego, gdyż były one logiczne i spójne.

Zgromadzony materiał dowodowy, Sąd uznał za kompletny, wiarygodny i mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych i rozstrzygnięcia sprawy.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2017r. poz. 1383) prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2015r., poz. 748 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,
a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, gdyż ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przekracza 250%.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego z zakresu emerytur i rent mgr K. S., który na podstawie całości posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1968-1987, a następnie obliczył najkorzystniejszy WWPW, z uwzględnieniem wystawionego zaświadczenia Rp-7 i z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury.

Obliczony przez biegłego, przy uwzględnieniu tylko stałych składników wynagrodzenia ubezpieczonego, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się być wyższy od 250% (wyniósł 257,13%) i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia na podstawie

art. 110 a ustawy emerytalnej od miesiąca złożenia wniosku w tym zakresie, tj. od (...).

Odnosząc się do zastrzeżeń organu rentowego wskazać należy, iż wynagrodzenie z Karty Górnika było wypłacane za efektywne przepracowanie wszystkich dni określonych w harmonogramie z zaliczeniem dni wolnych udzielonych z tytułu skracania czasu pracy, urlopu wypoczynkowego, szkoleń BHP, okresowych badań lekarskich i kursów specjalistycznych wypłatę zwiększało się o 100%. W przypadku ubezpieczonego nie zachowała się ewidencja czasu pracy ubezpieczonego, jednak zachowały się jego karty zasiłkowe, z których jasno wynikają okresy nieobecności w pracy w postaci okresów przebywania na zasiłkach chorobowych, co zostało uwzględnione przez biegłego przy ustalaniu wynagrodzenia ubezpieczonego.

Natomiast zastrzeżenia złożone przez ubezpieczonego, w sytuacji ustalenia wwpw powyżej 250%, a więc w sytuacji zasadności uwzględnienia jego roszczenia w całości w zakresie przeliczenia emerytury na podstawie wskazanego art. 110a ustawy emerytalnej, są bezprzedmiotowe.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

Sędzia